

O SVATÉM BARTOLOMĚJÍ

Svatoroční muzika 74

Ouz - ká ces - ta do ra - dos - ti, ma - lá hrst - ka pro - jde, při - dej, Bo -
 že, nám stá - los - ti, ať jich víc tam do - jde. Mu - sil i svou ků - ži dá - ti, a -
 by mo - hl se pro - bra - ti, sva - tý Bar - tho - lo měj, sva - tý Bar - tho - lo - měj,

1. Ouzká cesta do radosti,
malá hrstka projde,
přidej, Bože, nám stálosti,
ať jich víc tam dojde.
Musil i svou kůži dáti,
aby mohl se probrati,
svatý Bartholoměj.

2. Takliž on za své zásluhy
má sobě placeno?
Jaké na něm kdo vzal dluhy,
že mu tak vroubeno?
Tot' jest clo, jenž měl složit,
chtěl-li tou cestou projiti,
svatý Bartholoměj.

3. Zdraví časné, zdraví věčné
apoštol mnohým dal,
z cesty svedl nebezpečné,
na cestu dobrou zval.
Jedni k němu se utekli,
druzí z něho kůži svlékli,
krev drahou cedili.

4. Darmot' jest: cestu dalekou
před se apoštol vzal,
tíž musil složit všelikou,
tehdy i kůži sňal,
chtěl bez kůže v radost vjíti
než s kůží o ni přijíti
svatý Bartholoměj.

5. Krále s dvorem přived k víře,
též města, poddaný,
hned se našlo divné zvíře,
bratr krále s katany,
za dobrodiní platili,
apoštolskou vycedili
krev Bartholoměje.

6. V krvi jak v šarlat oděný
cestou se ubíral,
tou, která vede k spasení,
jemůž jest otvíral
Kristus ty nebeské brány,
vedl v rozkošné stany,
svatý Bartholoměj.

7. Kdež za nás orodovati
bude za své slúhy,
bychom spolu přebývati
mohli na čas dlouhý.
S nim se v nebi veselili,
věčně věkův živí byli,
tak se stane, amen.